

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 93.962 van 14 maart 2001

A. 99.026/VIII-2052

In zake : **GERRITS** Christian,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Vincent LETELLIER, advocaat,
Araucarialaan 86
1020 Brussel,

tegen :

DE POST.

**DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de vordering die Christian GERRITS op 26 december 2000 heeft ingesteld om de schorsing te verkrijgen van de tenuitvoerlegging van "de tuchtstraf waarbij de onmiddellijke chef hem op 27 oktober 2000 heeft teruggezet in de graad van eerstaanwezend opsteller (rang 22)";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring van dezelfde handeling vordert;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer RONGVAUX, adjunct-auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 12 februari 2001, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 2 maart 2001;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van het verslag en van de beschikking tot vaststelling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van Mevr. DAURMONT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. LETELLIER, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van de heer PARENT, rechtskundig adviseur, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer RONGVAUX, adjunct-auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de zaak :

1. Verzoeker is sinds 1 november 1972 ambtenaar bij DE POST en is bureauchef te Boussu (rang 25).

2. In de kamer Ingeschreven Zendingen wordt op 25 februari 2000 om 9.30 uur een zak met Taxipost-zendingen gevonden met een etiket waarop staat: "Avisé 7300 Boussu 2 rue Centenaire". Toen de ontvanger van Boussu 2 dezelfde dag rond 8.50 uur echter aan verzoeker vroeg of in Boussu 1 eventueel zulke zendingen waren, heeft verzoeker nee geantwoord. Naderhand laat hij bovendien na om de betrokken zak met een extra rit naar Boussu 2 te laten brengen.

3. Op 28 februari 2000 deelt de dienst Human Resources van de gewestelijke directie Charleroi aan het hoofd van het postkantoor Boussu 1 mee dat het saldo aan vakantiedagen van verzoeker, naar aanleiding van diens overplaatsing op 31 augustus 1999, een verschil van vijf dagen ten nadele van DE POST aangeeft. Als verzoeker op 2 maart 2000 daarop wordt aangesproken, legt hij uit dat hij bij zijn nieuwe dienstaanwijzing een fictief saldo heeft vermeld, omdat hij er niet in slaagde van het kantoor Beloeil 1, waar hij vroeger werkte, het overzicht van zijn werkelijke saldo aan vakantiedagen te verkrijgen. Een vrouwelijke bediende van het kantoor Beloeil 1 verklaart echter dat zij dat stuk aan verzoeker persoonlijk heeft afgegeven.

4. Op 29 februari 2000 wordt verzoeker meegedeeld dat hij op het saldo van postmannen overwerk heeft ingeschreven dat niet gestaafd wordt door bewijsstukken.

5. Op 15 maart 2000 geeft verzoeker vergissingen en weglatingen in de boekhouding van de verzekerde zendingen toe.

6. Op 23 maart 2000 wordt verzoeker verzocht uit te leggen waarom hij niet is ingegaan op de aanvraag van een collega om formulieren die noodzakelijk zijn voor de dienstverlening aan de klanten en die twee dagen tevoren waren gevraagd. Hij antwoordt in hoofdzaak dat de aanvraag te laat kwam en vaag was.

7. Op 31 maart 2000 wordt hij verzocht uit te leggen waarom de postmannen in algemene dienst geen fietspremie hebben gekregen en waarom verscheidene ambtenaren voor de maand februari geen "premie wegens het uitblijven van een ongeval hebben ontvangen. Hij antwoordt dat hij de overzichten van de premies heeft overgezonden naar de gewestelijke directie, maar de onmiddellijke chef, mevrouw BOUCHA, verzekert dat ze in het register geen enkel spoor van die overzending heeft gevonden, doch de overzichten en de afschriften ervan daarentegen wel heeft teruggevonden in het bureau van verzoeker.

8. Op 5 juni 2000 wordt verzoeker verzocht om uit te leggen waarom hij een aangetekende zending niet naar kantoor Boussu 2 heeft gestuurd. Ter verdediging voert hij in hoofdzaak aan dat een andere bediende daarvoor verantwoordelijk was en dat hij het poststuk in kwestie de dag zelf niet kon verzenden.

9. Op 14 juni 2000 stelt de onmiddellijke chef voor om verzoeker om de volgende redenen bij wijze van straf terug te zetten in de graad van opsteller :

- "- tekortkomingen in de uitvoering van zijn taken:
 - Taxipost-zendingen waarvan bericht gelaten was te Boussu, heeft hij niet overgezonden : 25 februari 2000;
 - op het formulier 144 heeft hij op het saldo van postmannen overwerk ingeschreven zonder het bewijsstuk van de adjunct-controleur : februari 2000;
 - vergissing in de boekhouding van de verzekerde zendingen : maart 2000;
 - de postmannen in algemene dienst hebben hun fietspremie en hun premie wegens het uitblijven van een ongeval niet gekregen en hij heeft een leugenachtige verklaring afgelegd : 31 maart 2000;
 - controles 8.3 en 17.4 die hem waren opgedragen, heeft hij niet uitgevoerd : maart 2000;
 - aangetekende zendingen waarvan bericht was gelaten te Boussu 2, Boussu 3 en Hornu heeft hij niet overgezonden en tot op vandaag heb ik daarop geen enkel antwoord gekregen : 5 juni 2000;
- gebrek aan samenwerking ten aanzien van een medewerkster : maart 2000;

- bij zijn installatie op het kantoor Hensies 1 heeft hij zijn saldo aan vakantiedagen verhoogd : maart 2000."

10. Op 20 juni 2000 wordt verzoeker, bijgestaan door een vakbondsafgevaardigde, gehoord door de onmiddellijke chef.

11. Op 26 juni bezorgt verzoeker aan de onmiddellijke chef schriftelijk de volgende aanvullende verantwoording :

" Tekortkomingen:

- Taxipost-zendingen op 25-02-00 niet overgezonden. De Taxipost-zendingen zijn die dag rond 8.30 uur door een schoonmaakster teruggevonden onder de werkbank waar de brievenmalen worden samengesteld. Wie heeft ze daar gelegd ? Wanneer ? Ik weet het niet. In ieder geval is het een ongeschikte, gevaarlijke plaats. Zoals ik vermeldde in het model 9 dat u mij toen hebt gegeven. Ik vind het aannemelijk dat ik aan het einde van mijn dienst nog eens de ronde doe om te zien of ik niets vergeten heb, maar niet dat ik overal zoek wat ongeacht waar is gelegd en dat ik daarvoor verantwoordelijk word geacht!
- Wat formulier 144 betreft, heeft de adjunct-controleur mij getoond hoeveel uren hij op zijn eigen formulier 144 voor iedereen had genoteerd. Ik wist niet dat ik die uren in Boussu 1 niet kon vermelden zonder schriftelijke verantwoording van de adjunct-controleur. In feite had de adjunct-controleur die verantwoording vermeld op de achterkant van elk dagoverzicht.
- Vergissing in de boekhouding van de verzekerde zendingen: maart 2000. Ik wil preciseren dat het niet gaat om een vergissing op formulier 209, maar om een vergissing bij de statistische verwerking van het aantal verzekerde zendingen. En van de aangetekende brieven op formulier 225 op één dag.
- Wat de fietspremies en de premies voor het uitblijven van een ongeval betreft, heb ik geen leugenachtige verklaring afgelegd. Voor mij waren die premies in orde en verstuurd naar de gewestelijke directie van De Post, zoals blijkt uit mijn antwoord op uw model 9 van 31-03-2000. Volgens de uitleg die de heer Guy FOUCART mij heeft gegeven; ten einde raad bent u gaan kijken in mijn map "Premies" en hebt u de afschriften en de originelen gevonden. Ik begrijp niet goed waarom u aan de heer FOUCART hebt gezegd dat ik niet wist dat ze naar de gewestelijke directie van De Post moesten worden gestuurd, en nog minder waarom u mij tot op heden niets hebt gezegd over de manier waarop die premies zijn teruggevonden.
- Niet-uitgevoerde controles 8.3 en 17.4. Aangezien ik die vergeten had, ben ik de laatste dag van de maand tot 14.20 uur gebleven om ze uit te voeren.
- Aangetekende zendingen waarvan bericht was gelaten te Boussu 2, Boussu 3 en Hornu, die niet in de koffer zijn opgeborgen door de dienst H op 31-05-00; vooravond van hemelvaartsdag. De aangetekende zendingen die op 05-06-00 op formulier 209 zijn teruggevonden, stemden overeen met het boekhoudkundige werkelijke saldo. Ik heb dus niet gedacht dat er aangetekende brieven in de koffer zaten. Voor nadere uitleg verwijs ik naar mijn bijgevoegd model 9.

Samenwerking :

- Zoals blijkt uit mijn bijgevoegde model 9 van 23-03-00, was ik wel bereid tot samenwerking. Ik kan geen formulieren afgeven als ik geen nummer of exemplaar van dat formulier krijg of als mij niet kan worden uitgelegd waarvoor dat formulier wordt gebruikt.

Verhoging van mijn saldo: 31-09-1999
Installatie te Hensies 1

- Ik bevestig op mijn erewoord dat ik mijn saldo aan vakantiedagen niet bewust heb verhoogd. Aangezien ik mijn saldo van Beloeil 1 niet heb gekregen, heb ik een fictief saldo op het formulier 144 moeten vermelden om de zaak te kunnen afsluiten. Als ik het had gekregen, had ik mijn saldo gecorrigeerd."

12. Op 29 juni 2000 besluit de onmiddellijke chef het voorstel tot terugzetting in graad te handhaven.

13. Op 17 oktober 2000 brengt de beroepscommissie het volgende advies uit :

" dat de tekortkomingen die betrokkene ten laste worden gelegd, talrijk en bewezen zijn, ook al gaat het niet altijd om zware tekortkomingen. Dat de uitleg van betrokkene wijst op een gebrek aan beroepsethiek, dat hij een houding aanneemt die onverenigbaar is met een leidinggevende functie, zijn verantwoordelijkheid ontvlucht, zijn fouten op anderen afwentelt, zich niet bekommert om de clientèle en geen moeite doet om een hecht teamverband op het kantoor te creëren. Dat zijn manier van handelen en werken de vlotte werking van de dienst verstoort en de dienstverlening aan de clientèle schaadt en dat het moeilijk blijkt hem taken toe te vertrouwen die overeenstemmen met zijn graad. Dat de beroepscommissie het unaniem eens is met de straf die de onmiddellijke chef heeft opgelegd en van oordeel is dat de heer GERRITS moet worden teruggezet in de graad van eerstaanwezend opsteller (rang 22)."

14. Op 27 oktober 2000 legt de onmiddellijke chef bij wijze van tuchtstraf een terugzetting in graad op, waarbij hij zich hoofdzakelijk baseert op de volgende motivering:

- " Overwegende dat betrokkene zich schuldig heeft gemaakt aan het volgende :
- talrijke tekortkomingen vastgesteld in de taken die hem zijn toevertrouwd : het niet-overzenden van Taxipost-zendingen en van aangetekende zendingen, vergissingen in de boekhouding van de verzekerde zendingen, het niet-doorgeven van de overzichten van de premies, niet-uitgevoerde controles, het wijzigen van de overuren van postmannen op het formulier 144 zonder verantwoording;
 - gebrek aan samenwerking met een medewerkster;
 - het feit dat hij bij zijn installatie in het kantoor Hensies 1 zijn verlofsaldo heeft verhoogd;

Overwegende dat het gedrag van betrokkene onberispelijk moet zijn opdat DE POST hem zijn activiteiten kan toevertrouwen;

Overwegende dat de heer GERRITS een leidinggevende functie uitoefent; in dat ambt is het belangrijk dat de ambtenaar van onberispelijk gedrag en vertrouwenswaardig is;

Overwegende dat terugzetting in graad de passende tuchtstraf voor de gepleegde feiten is, gelet op de functie van de heer GERRITS."

Dat is de bestreden beslissing, die op 8 november 2000 ter kennis is gebracht van verzoeker;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 95, § 1, van het statuut van de postambtenaren en van artikel 4 van de richtlijn over het tuchtstelsel dat bij dat statuut is gevoegd; dat hij uiteenzet dat zowel artikel 95, § 1, van het administratief statuut als artikel 4, derde lid, van de richtlijn over het tuchtstelsel de vereiste tot motivering, voorgeschreven bij de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, kracht bijzetten; dat verzoeker in casu van oordeel is dat de tuchtrechtelijke overheid, om aan de vereiste tot motivering te voldoen, niet alleen had moeten uitleggen waarom ze dat soort straf had gekozen, maar ook waarom ze die strafmaat, namelijk het verlies van drie rangen, had gekozen; dat hij enerzijds vaststelt dat de overweging dat "terugzetting in graad de passende tuchtstraf voor de gepleegde feiten is, gelet op de functie van de heer GERRITS" slechts een holle frase is en anderzijds vaststelt dat een loutere opsomming van de ten laste gelegde feiten en de bewering dat "een ambtenaar van onberispelijk gedrag en vertrouwenswaardig moet zijn om een leidinggevende functie te kunnen uitoefenen" geen afdoende motivering zijn, noch voor de gekozen tuchtstraf, noch voor de strafmaat;

Overwegende dat de verwerende partij opmerkt dat de bestreden beslissing duidelijk is en niet vatbaar is voor enige interpretatie, aangezien daarin wordt onderstreept dat, als een ambtenaar een leidinggevende functie wordt toegewezen, zulks impliceert dat deze van onberispelijk gedrag en vertrouwenswaardig moet zijn; dat de feiten die aan de beslissing ten grondslag liggen volgens haar in het onderhavige geval aantonen dat verzoeker niet aan die vereisten heeft voldaan; dat de verwerende partij dus van oordeel is dat de conclusie van de gevolgde redenering alleen kan zijn dat verzoeker elke leidinggevende functie moet worden ontnomen; dat ze preciseert dat de graad direct onder die van laatstgenoemde de graad van afdelingschef is, die ook nog de uitoefening van een leidinggevende functie impliceert, en dat verzoeker dus niet in die graad kan worden teruggezet; dat ze daaruit besluit dat de redenen waarom hij teruggezet is in de graad van eerstaanwezend opsteller duidelijk blijken uit de bestreden beslissing;

Overwegende dat de onmiddellijke chef zijn beslissing had moeten motiveren op het blad voor het opleggen van een tuchtstraf (model 12), door concreet vast te stellen waarom de gekozen tuchtstraf was uitgesproken, alsook waarom ze boven enige andere straf was verkozen, en dit om ervoor te zorgen dat de bestrafte ambtenaar zich naar behoren kan verdedigen voor de beroepscommissie; dat in casu de redenen waarom, in het licht van de ten laste gelegde feiten, als tuchtstraf voor terugzetting in graad is gekozen en waarom die straf is gekozen boven enige andere straf voorgeschreven bij artikel 89, § 1, van het administratief statuut van de postambtenaren op geen enkele manier op het blad voor het opleggen van een tuchtstraf voorkomt; dat op dat document alleen wordt vermeld welke tekortkomingen verzoeker ten laste worden gelegd en welke straf is opgelegd; dat inzonderheid in het vakje "verantwoording" en het vakje "gemotiveerde beslissing" alleen het volgende wordt vermeld : "De ambtenaar brengt geen enkel gegeven aan dat bewijskracht oplevert om de opgelegde straf te wijzigen, welke straf dus wordt gehandhaafd"; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat verzoeker, tot staving van de kans op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, verwijst naar arrest nr. 73.698 van 15 mei 1998, en in het bijzonder naar de volgende overweging :

" Overwegende dat terugzetting in graad, de voorlaatste straf in de hiërarchie van de straffen, een zware straf is, zelfs al heeft ze niet tot gevolg dat de band tussen de ambtenaar en zijn bestuur wordt verbroken; dat ze ongetwijfeld zeer vernederend is en die vernedering iedere dag voelbaar is, vooral in contacten met collega's en hiërarchische meerderen; dat het feit dat hij die vernedering tijdens de hele procedure tot nietigverklaring moet ondergaan, tot gevolg heeft dat dit morele nadeel moeilijk te herstellen is";

dat hij voorts aanvoert dat de terugzetting in de graad van eerstaanwezend opsteller in casu inhoudt dat hij voortaan vooral louter uitvoerende taken zal krijgen, meer bepaald het intikken van gegevens op het kantoor dat hij als bureauchef leidde, zelfs al werkte hij "als ondergeschikte";

Overwegende dat de financiële gevolgen van de beslissing om hem bij wijze van tuchtstraf terug te zetten in graad, in principe niet leiden tot een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, aangezien die beslissing eventueel afdoende kan worden goedge maakt door een arrest tot nietigverklaring; dat, wat het morele nadeel betreft, de opgelegde straf, de tweede in de hiërarchie van de straffen vastgesteld bij artikel 89, § 1, van het administratief statuut van de postambtenaren, vernederend is in het beroepsleven, in het bijzonder omdat verzoeker daardoor zijn leidinggevende functie verliest en zich tot uitvoerende taken moet beperken; dat de omstandigheid dat verzoeker die vernedering moet ondergaan tijdens de duur van de procedure tot

nietigverklaring tot gevolg heeft dat dit morele nadeel moeilijk te herstellen is; dat het vereiste risico van een nadeel bewezen is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Geschorst wordt de tenuitvoerlegging van de tuchtstraf waarbij de onmiddellijke chef van Christian GERRITS betrokkene op 27 oktober 2000 heeft teruggezet in de graad van eerstaanwezend opsteller (rang 22).

Artikel 2.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op veertien maart tweeduizend en één door :

Mevr.	DAURMONT,	staatsraad, wnd. voorzitter,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

O. DAURMONT.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.